

پاسخ رهبر انقلاب اسلامی به ۱۰ پرسش درباره مسئله هسته‌ای

شماره دوم
(پنج پرسش)

سؤال دهم: آیا جزئیات مذاکرات هسته‌ای
تحت نظر رهبری است؟

بنده در جزئیات مذاکره دخالتی نکردم، باز هم
نمی‌کنم؛ من مسائل کلان، خطوط اصلی،
چهارچوب‌های مهم و خط قرمزها را به مسئولین
کشور همواره گفته‌ام؛ عمدتاً به رئیس‌جمهور
محترم که ما با ایشان جلسات مرتب داریم، و
موارد معدودی هم به وزیر محترم خارجه؛ خطوط
اصلی و کلی. جزئیات کار، خصوصیات کوچک که
تأثیری در تأمین آن خطوط کلان ندارد، مورد
توجه نیست؛ اینها در اختیار آنها است، میتوانند
بروند کار کنند. اینکه حالا گفته بشود که جزئیات
این مذاکرات تحت نظر رهبری است، این حرف
دقیقی نیست. (۱۳۹۴/۰۱/۲۰)

✓ منبع: www.Khamenei.ir

✓ برای اطلاع از آخرین پیامها و اخبار مرتبط با
مقام معظم رهبری از طریق پیامک، عدد یک
را به شماره ۲۰۱۱۰ ارسال نمایید. (هزینه هر پیامک
۳۵ تومان)

سؤال نهم: موضع رهبر انقلاب درباره
مذاکرات لوزان چیست؟

بعضی‌ها سؤال کردند و میکنند که چرا فلانی
درباره‌ی مسئله‌ی هسته‌ای موضع نگرفته‌است؟
جواب این است که جایی برای موضع‌گیری وجود
نداشته‌است. مسئولین ما، مسئولین هسته‌ای،
مباشرین کار به ما دارند می‌گویند هنوز کاری
انجام نگرفته، هیچ چیز الزام‌آوری بین دو طرف
نگذشته است؛ چه موضع‌گیری‌ای؟ اگر از من
پرسند شما موافقید یا مخالف، می‌گویم نه
موافقم، نه مخالف؛ چون هنوز اتّفاقی نیفتاده
است؛ هنوز کاری نشده. همه‌ی مشکل بر سر آن
جزئیاتی است که بنا است بنشینند و یکایک آنها
را بحث کنند؛ این را خود مسئولین هم گفته‌اند؛
هم به ما گفته‌اند، هم در مصاحبه‌هایشان به
مردم این را گفته‌اند؛ همه‌ی مشکل بعد از این
است. ممکن است طرف مقابل که یک طرف
لجوج، بدعهد، بد معامله، اهل دبه در آوردن، اهل
چک‌وچانه کردن، اهل از پشت خنجر زدن و اهل
این جور کارها و سیاه‌کاری‌ها است، سر جزئیات
بخواهد کشور ما را، ملت ما را، مذاکره‌کنندگان
مارا در یک دایره‌ای محصور کند؛ ما هنوز هیچ
چیز در اختیار نداریم، هیچ الزامی به وجود
نیامده است. (۱۳۹۴/۰۱/۲۰)

سؤال ششم: سرانجام تحریم‌ها در توافق هسته‌ای چگونه باید باشد؟

در این جزئیات مذاکرات - که خیلی هم این چند ماه آینده مهم است - اتفاقی که باید بیفتد این است که تحریمها به طور کامل و یکجا بایستی لغو بشود. اینکه یکی از آنها میگوید تحریمها شش ماه دیگر لغو میشود، یکی میگوید نه ممکن است یک سال هم طول بکشد، یکی دیگر میگوید ممکن است از یک سال هم بیشتر بشود، اینها بازبهای متعارف معمول اینها است؛ اینها هیچ قابل اعتناء و قابل قبول نیست؛ تحریمها بایستی - اگر چنانچه حالا خدای متعال مقدّر فرموده بود و توانستند به یک توافقی برسند - در همان روز توافق به طور کامل لغو بشود؛ این باید اتفاق بیفتد. اگر قرار باشد که لغو تحریمها باز متوقف بشود بر یک فرایند دیگری، پس چرا ما اصلاً مذاکره کردیم؟ اصلاً مذاکره و نشستن پشت میز مذاکره و بحث کردن و بگو مگو کردن برای چه بود؟ برای همین بود که تحریمها برداشته بشود؛ این را باز بخواهند متوقف کنند به یک چیز دیگری، اصلاً قابل قبول نیست. (۱۳۹۴/۰۱/۲۰)

سؤال هفتم: ضرورت حفظ و صنعتی کردن فناوری هسته‌ای چیست؟

من یک خواسته‌هایی از مسئولین داشته‌ام که این را به آنها عرض کردم، گفتم و روی آنها اصرار دارم. یکی این مسئله است که بدانند دستاورد کنونی هسته‌ای ما چیز باارزشی است؛ این را بدانند؛ به چشم کم‌ارزش و چیز سبک به آن نگاه نکنند؛ چیز با ارزشی است. صنعت هسته‌ای برای یک کشور، یک ضرورت است.

اینکه بعضی از روشنفکرها قلم بردارند و قلم بزنند که «آقا ما صنعت هسته‌ای را می‌خواهیم چه کار کنیم» این فریب است؛ این شبیه همان حرفی است که زمان قاجارها وقتی نفت کشف شده بود و انگلیسها آمده بودند میخواستند نفت را ببرند، اینجا دولتمرد قاجاری میگفت ما این ماده‌ی بدبوی عفن را می‌خواهیم چه کار کنیم، بگذارید بردارند ببرند! این شبیه آن است. صنعت هسته‌ای برای یک کشور یک ضرورت است؛ هم برای انرژی، هم برای داروهای هسته‌ای که بسیار مهم است، هم برای تبدیل آب دریا به آب شیرین، و هم برای بسیاری از نیازهای دیگر در زمینه‌ی کشاورزی و غیر کشاورزی. صنعت هسته‌ای در دنیا، یک صنعت پیشرفته است، یک صنعت مهم است؛ این را هم بچه‌های ما خودشان به دست آوردند. (۱۳۹۴/۰۱/۲۰)

سؤال هشتم: حدود و شیوه نظارت‌ها بر فعالیتهای هسته‌ای ایران باید چگونه باشد؟

به هیچ وجه اجازه داده نشود که به بهانه‌ی نظارت، اینها به حریم امنیتی و دفاعی کشور نفوذ کنند؛ مطلقاً. مسئولین نظامی کشور به هیچ وجه مأذون نیستند که به بهانه‌ی نظارت و به بهانه‌ی بازرسی و مانند این حرفها، بیگانگان را به حریم و حصار امنیتی و دفاعی کشور راه بدهند، یا توسعه‌ی دفاعی کشور را متوقف کنند؛ توسعه‌ی دفاعی کشور، توانایی دفاعی کشور، مشت محکم ملت در عرصه‌ی نظامی، این بایستی همچنان محکم بماند و محکم‌تر بشود؛ یا حمایت ما از برادران مقاوممان در نقاط مختلف؛ اینها مطلقاً بایستی در مذاکرات مورد خدشه قرار بگیرد.

تذکر بعدی این است که هیچ شیوه‌ی نظارتی غیر متعارف که جمهوری اسلامی را به یک کشور اختصاصی از لحاظ نظارت تبدیل میکند، به هیچ وجه مورد قبول نیست. همین نظارتهای متعارفی که در همه‌ی دنیا معمول است، اینجا هم همان نظارتهای [باشد]، و نه بیشتر. (۱۳۹۴/۰۱/۲۰)